

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Współpraca na rzecz rozwoju z Ameryką Łacińską

P7_TA(2012)0235

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie określenia nowej współpracy na rzecz rozwoju z Ameryką Łacińską (2011/2286(INI))

(2013/C 332 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklaracje z sześciu szczytów szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się w Rio de Janeiro (28 i 29 czerwca 1999 r.), Madrycie (17 i 18 maja 2002 r.), Guadalajarze (28 i 29 maja 2004 r.), Wiedniu (12 i 13 maja 2006 r.), Limie (16 i 17 maja 2008 r.) i Madrycie (17 i 18 maja 2010 r.),
- uwzględniając deklarację przyjętą na XXI szczycie iberoamerykańskim szefów państw i rządów, który odbył się w Asunción w Paragwaju w dniach 28 i 29 października 2011 r.,
- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), protokół z Kioto do tej konwencji oraz wyniki XXV Konferencji Stron UNFCCC, która odbyła się w Kopenhadze, XVI Konferencji Stron UNFCCC, która odbyła się w Cancún, oraz XVII Konferencji Stron UNFCCC, która odbyła się w Durbanie,
- uwzględniając deklarację z Monterrey (2002 r.), dauhańską konferencję w sprawie finansowania rozwoju (2008 r.), deklarację paryską (2005 r.) i program działań z Akry na rzecz zmian (2008 r.),
- uwzględniając deklarację milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., w której określono milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria uzgodnione wspólnie przez społeczność międzynarodową w celu likwidacji ubóstwa,
- uwzględniając deklarację i plan działania przyjęte w grudniu 2011 r. na spotkaniu wysokiego szczebla w Pusanie poświęconym skuteczności pomocy rozwojowej,
- uwzględniając proces przygotowań do konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju (Rio+20),
- uwzględniając wspólny komunikat z XIV spotkania ministerialnego Grupy z Rio i Unii Europejskiej, które odbyło się w Pradze w dniach 13 i 14 maja 2009 r.,

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

- uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który stanowi, że głównym celem polityki Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju jest „zmniejszenie, a docelowo, likwidacja ubóstwa. Przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie rozwoju⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 61, w którym uznaje się znaczenie krajów o średnim dochodzie w osiągnięciu milenijnych celów rozwoju i przedstawia trudności napotymane przez te kraje, jak również przez kraje o średnio wysokich dochodach,
- uwzględniając kodeks postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy z 2007 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie stosunków między UE i Ameryką Łacińską,
- uwzględniając plan działań z Madrytu zatwierdzony na szczycie Unia Europejska-Ameryka Łacińska i Karaiby, który odbył się w maju 2010 r., oraz jego sześć obszarów tematycznych: 1 - Nauka, badania, innowacje i technologia; 2 - Zrównoważony rozwój, środowisko, zmiana klimatu, różnorodność biologiczna i energia; 3 - Integracja regionalna i łączność na rzecz wspierania włączenia społecznego i spójności społecznej; 4 - Migracja; 5 - Edukacja i zatrudnienie; 6 - Narkotyki,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽²⁾,
- uwzględniając dokument Komisji w sprawie programowania regionalnego na rzecz Ameryki Łacińskiej na lata 2007-2013 z dnia 12 lipca 2007 r. (E/2007/1417) oraz ocenę śródkresową tego programowania,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2009 r. pt. „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej” (COM(2009)0495),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 września 2009 r. pt. „Spójność polityki na rzecz rozwoju: stworzenie ram politycznych dla podejścia obejmującego całą UE” (COM(2009)0458) i konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 17 listopada 2009 r. na temat spójności polityki na rzecz rozwoju oraz ram operacyjnych skuteczności pomocy,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 10 listopada 2010 r. pt. „Polityka rozwojowa UE na rzecz wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i zrównoważonego rozwoju. Zwiększenie skuteczności polityki rozwojowej UE” (COM(2010)0629),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 października 2011 r. pt. „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju – Program działań na rzecz zmian” (COM(2011)0637),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 sierpnia 2009 r. skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego pt. „Wyjść poza PKB: pomiar postępu w zmieniającym się świecie” (COM(2009)0433),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Przygotowanie wieloletnich ram finansowych dotyczących finansowania współpracy UE na rzecz państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku oraz krajów i terytoriów zamorskich na lata 2014–2020” (COM(2011)0837, SEC(2011)1459, SEC(2011)1460),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Partnerstwa na rzecz współpracy z państwami trzecimi (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Budżet z perspektywy Europy 2020” z dnia 29 czerwca 2011 r. (COM(2011)0500) oraz dokument roboczy Komisji z tego samego dnia pt. „Budżet z perspektywy „Europy 2020” – obecny system finansowania, aktualne wyzwania, wyniki konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i różne możliwości dotyczące zasadniczych elementów horyzontalnych i sektorowych” (SEC(2011)0868),
 - uwzględniając wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii Europejskiej do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Globalny wymiar Europy: Nowe podejście do finansowania działań zewnętrznych UE” (COM(2011)0865),
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju (COM(2011)0840, SEC(2011)1469, SEC(2011)1470),
 - uwzględniając rezolucje Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (Eurolat), zwłaszcza rezolucje przyjęte podczas V zwykłej sesji plenarnej, która odbyła się w dniach 18 i 19 maja 2011 r. w Montevideo w Urugwaju, i dotyczące perspektyw stosunków handlowych między Unią Europejską i Ameryką Łacińską oraz strategii ochrony i tworzenia miejsc pracy, w szczególności dla kobiet i młodych ludzi, oraz dotyczące relacji pomiędzy Unią Europejską a Ameryką Łacińską w zakresie bezpieczeństwa i ochrony,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 15 listopada 2001 r. w sprawie wszechstronnego partnerstwa i wspólnej strategii stosunków między Unią Europejską i Ameryką Łacińską ⁽¹⁾, rezolucję z 27 kwietnia 2006 r. w sprawie ściślejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską ⁽²⁾, rezolucję z 24 kwietnia 2008 r. w sprawie V szczytu UE-Ameryka Łacińska i Karaiby w Limie ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie strategii UE dotyczącej stosunków z Ameryką Łacińską ⁽⁴⁾, z dnia 21 października 2010 r. w sprawie stosunków handlowych UE z Ameryką Łacińską ⁽⁵⁾ i z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie zwiększenia skuteczności polityki rozwojowej UE ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając ekspertyzę w sprawie nowej unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju z Ameryką Łacińską, podkreślającej kwestie spójności społecznej, integracji regionalnej i współpracy Południe-Południe (grudzień 2011 r.),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0159/2012),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z Traktatem z Lizbony globalne cele współpracy na rzecz rozwoju obejmują likwidację ubóstwa oraz promowanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego, a także osiągnięcie milenijnych celów rozwoju w roku 2015;
- B. mając na uwadze, że kraje regionu należą do grupy krajów o średnim dochodzie, które osiągnęły ogromny sukces w walce z ubóstwem, zmniejszając je z 44 % do 33 % w ciągu zaledwie jednej dekady, oraz z nierównością społeczną poprzez wzrost gospodarczy i poprawę polityki społecznej, ale także iż pomimo to co trzeci mieszkaniec Ameryki Łacińskiej żyje poniżej progu ubóstwa – 180 mln osób, z których 52 miliony żyją za mniej niż 2 euro dziennie – i że 10 krajów regionu nadal należy do 15 krajów świata, w których istnieją największe nierówności ⁽⁷⁾; mając na uwadze, że wskaźnik niedożywienia wynosi w niektórych krajach ponad 20 %, 28 milionów ludzi nie potrafi czytać ani pisać, a 44 miliony osób nie są objęte systemami ochrony socjalnej;
- C. mając na uwadze, że MFW oszacował średni wzrost PKB w Ameryce Łacińskiej w 2011 r. na poziomie 4,5 % oraz że region ten stoi w obliczu perspektywy globalnego spowolnienia gospodarczego w 2012 r. ze względu na dalszą dużą niepewność co do wpływu światowego kryzysu gospodarczego i finansowego na region;

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 E, z 16.3.2002, s. 569.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 E, z 6.12.2006, s. 123.

⁽³⁾ Dz.U. C 259 E, z 29.10.2009, s. 64.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 54.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 79.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0320.

⁽⁷⁾ Dane ECLAC i OECD.

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

- D. mając na uwadze, że kraje o średnim dochodzie są motorem rozwoju i integracji regionalnej oraz że kryzys w tych krajach utrudnia czynienie postępów przez kraje o niskim dochodzie zlokalizowane w tych samych regionach;
- E. mając na uwadze, że spowolnienie w krajach regionu jest nierówne oraz że w Boliwii, Hondurasie, Nikaragui i Surinamie pomoc zagraniczna pozostaje jednym z najważniejszych źródeł finansowania na rzecz rozwoju, wraz z wkładem pieniężnym migrantów, które stanowią między 6 % i 25 % PKB tych krajów;
- F. mając na uwadze, że przy określaniu nowej polityki współpracy należy uwzględniać szczególne priorytety i potrzeby każdego kraju i że UE, przewodząc we współpracy Południe-Południe, w walce z ubóstwem oraz w rozwoju na szczeblu regionalnym i światowym, powinna współpracować ze wszystkimi krajami Ameryki Łacińskiej, zwłaszcza z krajami o średnich dochodach;
- G. mając na uwadze, że spójność społeczna była głównym celem strategicznego partnerstwa od czasu jego wprowadzenia na forum w Guadalajarze w 2004 r., ze względu na znaczenie, jakie dla tego regionu ma osiągnięcie lepszej redystrybucji dochodów i dóbr poprzez odpowiednią politykę wspierającą zrównoważony rozwój oraz większą sprawiedliwość i spójność społeczną;
- H. mając na uwadze szczególne znaczenie praw człowieka, demokracji i dobrego zarządzania w Programie działań na rzecz zmian; mając na uwadze, że Ameryka Łacińska jest regionem, gdzie demokracja jest dość dobrze zakorzeniona, z którym Europa dzieli demokratyczne wartości i zasady oraz gdzie istnieje potrzeba wsparcia zarządzania i instytucjonalizacji państw zagrożonych przez przemoc i brak bezpieczeństwa;
- I. mając na uwadze, że w krajach o średnim dochodzie lepszym rozwiązaniem będzie przekierowanie pomocy na wzmocnienie zdolności instytucjonalnych i regulacyjnych, rozwój polityki publicznej, wspieranie podmiotów społecznych oraz mobilizację dodatkowych zasobów w ramach oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA);
- J. mając na uwadze, że Ameryka Łacińska i UE tworzą międzyregionalne partnerstwo strategiczne oparte na wspólnych wartościach oraz na poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że dwóch z dziewięciu partnerów strategicznych UE na świecie to kraje Ameryki Łacińskiej (Brazylia i Meksyk); mając na uwadze, że UE jest głównym inwestorem, drugim co do wielkości partnerem handlowym oraz głównym donatorem pomocy rozwojowej, który dostarcza 53 % całej ODA, jaką otrzymuje region;
- K. mając na uwadze, że większość ludzi żyjących w ubóstwie na świecie żyje w krajach o średnim dochodzie; mając na uwadze, że w krajach tych często zachodzi sytuacja nierówności społecznej i złego zarządzania, która zagraża trwałości ich rozwoju; mając na uwadze, że wiele krajów o średnich dochodach odgrywa ważną rolę w polityce światowej oraz w bezpieczeństwie i handlu światowym, produkując i chroniąc światowe dobra publiczne oraz działając jako ostoja na szczeblu regionalnym; mając też na uwadze, że poza okresami dobrobytu kraje te pozostają podatne na globalne zagrożenia gospodarcze, środowiskowe i dotyczące bezpieczeństwa;
- L. mając na uwadze, że niektóre kraje Ameryki Łacińskiej zaczęły angażować się w działania z zakresu współpracy na rzecz rozwoju poprzez mechanizmy współpracy regionalnej oraz współpracy Południe-Południe;
- M. mając na uwadze, że Ameryka Łacińska nie powinna przestać być priorytetem dla UE, co znajduje odzwierciedlenie w stosunkach międzyregionalnych UE-Ameryka Łacińska, w ramach których odnotowano w ostatnich latach znaczące postępy, takie jak zawarcie układów o stowarzyszeniu z Ameryką Środkową, Chile i Meksykiem, zawarcie wielostronnej umowy handlowej z Kolumbią i Peru, negocjacje z państwami Mercosuru, plan działania z Madrytu oraz ustanowienie fundacji UE-Ameryka Łacińska;
- N. mając na uwadze, że zgodnie z Konsensusem europejskim w sprawie rozwoju wsparcie dla krajów o średnim dochodzie nadal ma istotne znaczenie dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;
- O. mając na uwadze, że UE na podstawie układów zawartych z partnerami z regionu, w tym układów o stowarzyszeniu i pomocy rozwojowej, powinna nadal udzielać znacznego wsparcia na rzecz procesu rozwoju i stabilizacji w regionie; mając na uwadze, że to, że UE mogłaby tego zaniechać w chwili, gdy umacniają się osiągnięcia tego procesu, stanowi powód do poważnego zaniepokojenia;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

- P. mając na uwadze, że w obecnym wniosku Komisji Europejskiej w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) przewiduje się zmniejszenie pomocy unijnej dla krajów o średnim dochodzie w Ameryce Łacińskiej oraz że podstawowe usługi zniknęły z listy priorytetów dla regionu;
- Q. mając na uwadze, że wsparcie budżetowe dla Ameryki Łacińskiej w ramach obecnego DCI wskazuje na to, że region ten jest najbardziej zaniedbanym finansowo w strukturze rozdziału IV budżetu UE w porównaniu do innych obszarów, które otrzymują wsparcie UE;
- R. mając na uwadze, że spójność społeczna ma szeroki wymiar, który obejmuje walkę z ubóstwem, zmniejszanie nierówności, zapewnienie powszechnego dostępu do świadczeń takich jak opieka zdrowotna, edukacja, świadczenia emerytalne oraz mieszkania, uznawanie i ochronę dialogu społecznego oraz praw pracy; mając na uwadze potrzebę utworzenia porozumienia fiskalnego, które zagwarantuje lepszą i sprawliwszą dystrybucję zasobów;
- S. mając na uwadze, że Chiny są trzecim co do znaczenia inwestorem w Ameryce Łacińskiej, a dla niektórych produktów stała się również najważniejszym lub wręcz jedynym rynkiem eksportowym; mając na uwadze, że UE powinna zatem odgrywać aktywniejszą rolę w celu umocnienia swoich stosunków handlowych i inwestycyjnych z krajami Ameryki Łacińskiej w ramach systemu WTO;
- T. mając na uwadze, że niezależnie od konotacji, jakie posiada pojęcie spójności społecznej w Europie lub w Ameryce Łacińskiej, w obu regionach może być rozumiana jako wiodąca zasada polityki publicznej, która pozwala na ukierunkowanie strategii rozwoju na osiągnięcie dobrobytu całego społeczeństwa, unikając w ten sposób polaryzacji, niezadowolenia i utraty zaufania do instytucji demokratycznych;
- U. mając na uwadze, że głównym wyzwaniem dla darczyńców w regionie jest zapewnienie spójności strategii politycznych, a także większej koordynacji i komplementarności działań w kontekście lepszego podziału pracy, które przekłada się na większą koncentrację i przewidywalności pomocy;
- V. mając na uwadze, że tworzenie dobrobytu, ograniczanie ubóstwa, nierówności, wykluczenia i dyskryminacji – w szczególności kobiet, młodych ludzi i mniejszości etnicznych – oraz promowanie spójności społecznej i praw człowieka nadal stanowią kluczowy priorytet partnerstwa strategicznego UE-Ameryka Łacińska;
- W. mając na uwadze, że w regionie niezbędna jest dalsza istotna poprawa wskaźnika śmiertelności niemowląt i matek; mając na uwadze, że równość płci oraz polityczne i ekonomiczne wzmocnienie pozycji kobiet są niezbędne do ograniczenia ubóstwa;
- X. mając na uwadze, że unijny ogólny system preferencji (GSP) stanowi kluczowy instrument umożliwiający krajom rozwijającym się szersze uczestnictwo w światowym handlu, a tym samym uzyskanie dodatkowych dochodów z wywozu w celu wsparcia wzrostu gospodarczego i wdrażania strategii politycznych na rzecz rozwoju i ograniczania ubóstwa;
- Y. mając na uwadze, że sam PKB jest niewystarczającym wskaźnikiem służącym dokonywaniu pomiaru nierówności i podejmowaniu decyzji w sprawie przyznawania unijnej pomocy na rzecz rozwoju mającej za nadrzędny cel likwidację ubóstwa;
- Z. mając na uwadze, że kraje Ameryki Łacińskiej eksportują znacznie mniej towarów do sąsiadów w porównaniu ze swoimi odpowiednikami na innych kontynentach; mając na uwadze, że stosunkowo niski poziom wymiany handlowej wynika ze znacznych odległości, wysokich stawek celnych, ceł, oddzielnych umów handlowych oraz nieodpowiedniej sieci infrastruktury;
- AA. mając na uwadze zasadnicze znaczenie edukacji i szkolenia, a także powszechnego dostępu do publicznej opieki zdrowotnej w ograniczaniu ubóstwa i promowaniu spójności społecznej;
- AB. mając na uwadze, że niszczenie środowiska naturalnego ma bezpośredni wpływ na powstawanie ubóstwa; mając na uwadze, że Ameryka Łacińska jest wielkim rezerwatem środowiskowym naszej planety, a Brazylia, Meksyk, Peru i Kolumbia należą do krajów o największej różnorodności biologicznej na świecie, jednak Ameryka Łacińska jest jednocześnie kontynentem szczególnie podatnym na skutki zmiany klimatu;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

- AC. mając na uwadze, że usprawnienie poboru podatków jest niezbędne do budowy sprawnego państwa zdolnego do świadczenia obywatelom podstawowych usług takich jak ochrona zdrowia, usługi sanitarne i edukacja;
- AD. mając na uwadze, że najbardziej niszczycielskie skutki zmiany klimatu oraz globalnego ocieplenia znacząco wpływają na Amerykę Łacińską i Karaiby oraz że kraje tego regionu znajdują się wśród krajów świata najbardziej podatnych na te zjawiska; mając na uwadze, że klęski żywiołowe spowodowały utratę 54 % regionalnego PKB w Ameryce Środkowej;
- AE. mając na uwadze wyraźne odniesienie do sektora prywatnego jako kluczowego podmiotu przyczyniającego się do zrównoważonego rozwoju i spójności społecznej, zawarte w Programie działań na rzecz zmian;
- AF. mając na uwadze znaczenie międzyregionalnego dialogu strukturalnego oraz globalnego na temat migracji między Unią Europejską a Ameryką Łacińską, a także znaczenie zapewnienia poszanowania podstawowych praw wszystkich migrantów poprzez odpowiednią politykę migracyjną i praktyki obu regionów w tym zakresie;
- AG. mając na uwadze, że niektóre kraje Ameryki Łacińskiej zaliczają się do tych, w których panuje największa przemoc, a łamanie prawa powiązane z takimi zjawiskami jak handel narkotykami i przestępczość zorganizowana, pranie pieniędzy, handel bronią i korupcja nadal jest w tym regionie poważnym problemem stanowiącym zagrożenie dla jego rozwoju;
- AH. mając na uwadze, że wniosek Komisji dotyczący instrumentu partnerstwa koncentruje się na realizacji strategii „Europa 2020” w regionie; mając na uwadze, że we wniosku skupiono się przede wszystkim na partnerach strategicznych oraz gospodarkach wschodzących, zachowując jednak globalne podejście skoncentrowane na światowych wyzwaniach i zagrożeniach;
- AI. mając na uwadze zagrożenie, jakim dla systemów demokratycznych i zbiorowego bezpieczeństwa Ameryki Łacińskiej jest korupcja powiązana z sieciami przestępczymi, szczególnie zajmującymi się dystrybucją i handlem narkotykami, przenikającymi instytucje, posiadającymi szerokie strefy wpływów i powodującymi dodatkowe szkody oraz poważne problemy związane z niestabilnością i ładem politycznym;
1. przypomina, że chociaż skutki światowego kryzysu finansowego i gospodarczego w Ameryce Łacińskiej były łagodniejsze niż w innych regionach, wskaźniki nierówności i ubóstwa są nadal bardzo wysokie, a postęp w osiągnięciu sześciu MCR – niedostateczny;
 2. podkreśla konieczność sprawniejszej koordynacji działań pomiędzy Unią Europejską a Ameryką Łacińską w zakresie osiągnięcia MCR, zwłaszcza działań mających na celu zwalczanie ubóstwa, tworzenie miejsc pracy i włączenie społeczne grup zmarginalizowanych; podkreśla, że MCR dotyczący globalnego partnerstwa na rzecz rozwoju (MCR 8) powinien stanowić priorytet polityki współpracy UE z Ameryką Łacińską, w kontekście czego konieczne jest wybranie obszarów, w których należy wdrożyć nową strategię „rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” w tych krajach; akcentuje fakt, że w osiągnięciu tych celów istotną rolę może odgrywać Fundacja UE-Ameryka Łacińska i Karaiby;
 3. uważa, że ze względu na poziom postępu gospodarczego i technicznego w niektórych krajach Ameryki Łacińskiej należy przemyśleć cele unijnej współpracy dwustronnej na rzecz rozwoju; zwraca się o zmianę kierunków współpracy tam, gdzie jest ona najbardziej potrzebna do ograniczenia ubóstwa; podkreśla, że stoją przed nimi wspólne wyzwania, którym należy stawić czoła poprzez zacieśnienie wielostronnej współpracy; zaznacza jednak, że związki pomiędzy wzrostem, handlem, rozwojem i ograniczeniem ubóstwa nie są proste ani oczywiste; w związku z tym zachęca Komisję w kontekście debaty na temat przyszłej polityki UE w zakresie współpracy na rzecz rozwoju do przeprowadzenia obszernych i głębokich refleksji na temat obecnego modelu rozwoju oraz do wyciągnięcia wniosków z ostatnich dziesięcioleci w celu skutecznego ograniczenia ubóstwa i zmniejszenia nierówności bez jednoczesnego zmniejszenia i ograniczenia przestrzeni politycznej;
 4. uważa, że politykę współpracy i politykę rozwojową UE należy kształtować w ścisłym porozumieniu z Ameryką Łacińską, aby wypracować trwałą, sprawiedliwą i dobrze wyważoną politykę rozwojową wobec tego regionu;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

5. wskazuje, że chociaż pomoc może odgrywać rolę dźwigni w krajach Ameryki Łacińskiej, nie wystarcza ona do zagwarantowania zrównoważonego i trwałego rozwoju; wzywa zatem kraje Ameryki Łacińskiej do wzmocnienia i zmobilizowania zasobów krajowych, utworzenia przejrzystych systemów podatkowych, administracji podatkowej wolnej od korupcji i oszustw, skutecznego zaangażowania sektora prywatnego, władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego w realizację programu UE-Ameryka Łacińska przede wszystkim poprzez współpracę, wsparcie techniczne i udostępnienie organom administracji lokalnej szkoleń z dziedziny prawa i podatków, oraz do zwiększenia ich poczucia odpowiedzialności za projekty;
6. uważa, że znaczne azjatyckie inwestycje, zwłaszcza w złoża surowców, węglowodorów i zasoby rolne wielu krajów Ameryki Łacińskiej powinny przekonać Unię Europejską do szybszego i bardziej skutecznego wspierania zrównoważonego rozwoju w tym regionie;
7. jest zdania, że zważywszy na konieczność wyważenia polityki rozwojowej pomiędzy Ameryką Łacińską a UE Ameryka Łacińska musi włożyć szczególny wysiłek we wspieranie swojej regionalnej integracji politycznej, gospodarczej i handlowej;
8. zwraca uwagę na konieczność połączenia postępów w relacjach z Ameryką Łacińską ze spójną polityką rozwoju; uważa za konieczne zaprojektowanie instrumentów i celów współpracy dostosowanych do potrzeb każdego kraju, skupienie się na krajach znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji oraz zwiększenie spójności polityki rozwojowej;
9. zwraca się do Komisji i Rady o utrzymanie zakresu współpracy w dziedzinie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju na lata 2014–2020 dla Ameryki Łacińskiej w postaci jednej trzeciej łącznego wkładu geograficznego;
10. z zadowoleniem przyjmuje zasadę różnicowania i koncentracji pomocy zaproponowaną przez Komisję; uważa, że różnicowanie powinno odbywać się stopniowo na etapie programowania – zarówno w odniesieniu do krajów będących odbiorcami pomocy, jak i narzędzi współpracy – i przyczynić się do rozwoju innych form współpracy dostosowanych do potrzeb krajów o średnich dochodach; zaleca, aby kryteria stosowania zasady różnicowania były obiektywne i jednakowe dla wszystkich krajów;
11. przypomina, że podejście oparte na zasadzie różnicowania nie powinno doprowadzić do drastycznego spadku znaczenia regionu w oddziaływaniach zewnętrznych Unii Europejskiej, która działa i musi działać na arenie światowej, pozostając aktywnym członkiem społeczności międzynarodowej, a nie tylko głównym światowym darczyńcą. uważa, że w przeciwnym razie UE może skazać się na posiadanie niewielkiego znaczenia dla wielu regionów, pozostawiając wolną przestrzeń do działania dla innych światowych podmiotów;
12. wzywa do tego, by każde ewentualne przeniesienie środków następowało z korzyścią dla programów geograficznych w celu likwidacji ubóstwa w krajach o niskich i średnio niskich dochodach w tym samym regionie;

Znaczenie krajów o średnich dochodach – potrzebne jest zróżnicowane podejście

13. wyraża zaniepokojenie brakiem konsekwencji we wdrażaniu ustalonych kryteriów kwalifikowalności zawartych we wniosku Komisji dotyczącym instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju, w którym zawieszono dostęp 11 krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów o średnich dochodach do programów dwustronnych; przypomina, że w niektórych krajach Ameryki Łacińskiej istnieją największe nierówności na świecie w dochodach na mieszkańca i że utrzymująca się nierówność powstaje w warunkach słabej mobilności społeczno-ekonomicznej; twierdzi, że jest to grupa krajów bardzo różnorodnych, i że w związku z tym należy prowadzić zróżnicowaną współpracę, opartą na koordynacji i dialogu politycznym;
14. jest zdania, że przesłanie przekazywane przez UE wobec regionu jest bardzo niepokojące, ponieważ w praktyce jest to stwierdzenie, że UE nie przywiązuje do niego uwagi, na jaką on zasługuje, pomimo wielu zobowiązań politycznych i handlowych oraz wspólnych globalnych celów;
15. podkreśla wyrażoną w ust. 66 Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju potrzebę poświęcenia szczególnej uwagi krajom o średnim dochodzie, a szczególnie krajom o średnio niskich dochodach, z których wiele staje przed problemami podobnymi do tych, które pojawiają się w krajach o niskich dochodach;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

16. zwraca się do Komisji i Rady, aby w ramach zasady różnicowania przygotowano obiektywną i przejrzystą analizę w celu dokonania przeglądu i rozszerzenia zakresu wskaźników wykorzystywanych do oceny rozwoju, bez ograniczania się wyłącznie do poziomu dochodów, ale z uwzględnieniem interpretacji kryteriów ekonomicznych w kontekście innych czynników, jak wskaźnik ubóstwa, wrażliwości i kryzysu ECHO, współczynnik Giniego i wskaźnik nierówności; zwraca uwagę, że klasyfikacja państw na podstawie poziomu ich dochodów opiera się na obliczeniach ukrywających nierówności i ubóstwo;

17. mając na uwadze wspomniane wskaźniki, nalega, aby UE kontynuowała współpracę dwustronną dotyczącą przyszłego instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju przynajmniej z Kolumbią, Ekwadorem i Peru;

18. wzywa Komisję do przedstawienia spójnej strategii stopniowego wycofywania się z pomocy dwustronnej dla krajów o średnich dochodach, co pozwoliłoby im umocnić swoją pozycję jako „absolwentów” pomocy w zgodzie z zasadą przewidywalności pomocy przyjętą na forum wysokiego szczebla na temat skuteczności pomocy w Pusanie;

19. zwraca się do Komisji, aby w ramach stopniowego wycofywania się z pomocy dwustronnej po wejściu w życie nowego instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju uwzględniono następujące kryteria:

- bezpośrednie powiązanie celów i koncentracji sektorowej pomocy dwustronnej w celu zwiększenia spójności społecznej, zwłaszcza poprzez współfinansowanie aktywnych polityk i programów mających na celu zmniejszenie nierówności dochodów i szans, a także innych bardziej zaawansowanych programów wspierających konkurencyjność i zrównoważony rozwój, z uwzględnieniem promowania współpracy naukowo-technicznej, innowacyjności i pomocy technicznej, preferencyjny dostęp do programów tematycznych, regionalnych i subregionalnych oraz do instrumentu partnerstwa zapewniającego gwarantowane minimum; bodźce dla pomocy zwrotnej i programy stypendialne;
- określenie priorytetów dzięki dialogom dwustronnym i międzyregionalnym z władzami krajowymi i społeczeństwem obywatelskim;
- utrzymanie współpracy dwustronnej w okresie przejściowym dostosowanym do wskaźników przydzielania pomocy i do sytuacji każdego kraju, w okresie przejściowym trwającym maksymalnie cztery lata;

20. podkreśla, że konieczne jest zwiększenie o ponad miliard euro budżetu instrumentu partnerstwa w celu ukształtowania nowego modelu współpracy z krajami o średnich i średnio wysokich dochodach, zapewniającego przewidywalność, ocenę i kontrolę środków; podkreśla potrzebę zagwarantowania, że instrument ten przyczynia się do zwiększenia zdolności reagowania UE na globalne wyzwania, takie jak zwalczanie nierówności, zmiana klimatu, bezpieczeństwo i walka z handlem narkotykami;

Spójność społeczna oraz walka z ubóstwem

21. uważa, że wysoki poziom nierówności i brak skutecznego mechanizmu ochrony socjalnej stanowią główną przeszkodę dla umacniania demokracji oraz sprawiedliwego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w regionie, dlatego też zwraca się o zwrócenie większej uwagi na związek pomiędzy rządami demokratycznymi a spójnością społeczną;

22. uważa, że cel spójności społecznej w ramach partnerstwa UE-Ameryka Łacińska i Karaiby nie zostanie osiągnięty, dopóki nie zapewni się wysokiego stopnia rozwoju oraz sprawiedliwego podziału dochodu i bogactwa; jest zdania, że cel ten wymaga zapewnienia likwidacji ubóstwa poprzez bardziej sprawiedliwą i postępową politykę fiskalną, wspierającą zdolności egzekwowania podatków oraz zwalczanie oszustw podatkowych i uchylania się od podatków;

23. podkreśla znaczenie udzielania pomocy rozwojowej poprzez handel; zauważa, że wymiana handlowa Ameryka Łacińska-UE jest kluczowa dla ograniczenia ubóstwa oraz zapewnienia dobrobytu na obu kontynentach; przestrzega przed tendencjami protekcyjnymi wynikającymi z obecnej sytuacji gospodarczej i kryzysu finansowego;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

24. podkreśla znaczenie utrzymania celu 20 % w przypadku programów edukacyjnych i zdrowotnych oraz jest zdania, że należy uwzględnić kwestię równouprawnienia na rynku pracy i ogólnie w społeczeństwie; przypomina, że kształcenie i inwestycje w kapitał ludzki stanowią podstawę spójności społecznej i rozwoju społeczno-gospodarczego; zwraca się o podjęcie konkretnych starań i przeznaczenie odpowiednich funduszy na walkę z analfabetyzmem, którego poziom jest nadal wysoki w niektórych krajach regionu, zwłaszcza wśród dziewczynek i kobiet, oraz na dostęp do publicznej i bezpłatnej edukacji na szczeblu podstawowym i średnim, ograniczony z powodu braku odpowiednich środków w niektórych budżetach państwowych; w związku z tym popiera projekt przygotowany przez Organizację Państw Iberoamerykańskich pt. „Cele edukacyjne na 2021 r.: Takiej edukacji chcemy dla pokolenia dwusetlecia”;

25. podkreśla, że chociaż zasięg edukacji i wydatki na nią w Ameryce Łacińskiej w ciągu ostatnich dziesięcioleci stale się zwiększały, jakość edukacji jest nadal niska, a dostęp do niej nierówny; zwraca uwagę na osiągnięcia dokonane przez Unię Europejską w ramach programów Erasmus, Alban i Alfa; wzywa Komisję do utrzymania środków finansowych na obecnym poziomie;

26. podkreśla, że różnice w jakości edukacji w Ameryce Łacińskiej są znaczne i w ostatnich latach nadal się zwiększały, jeżeli porównuje się obszary wiejskie i miejskie, szkoły prywatne i publiczne oraz uczniów różnej płci i statusie społeczno-ekonomicznym, przez co pogarsza się problem braku spójności społecznej;

27. podkreśla, że spójność społeczna jest ściśle powiązana z innymi strategiami politycznymi takimi jak handel, inwestycje i finanse; uważa, że w instrumentie finansowania współpracy na rzecz rozwoju powinno się skuteczniej wprowadzić do programowania tematycznego, krajowego i regionalnego cele dotyczące spójności społecznej, z podkreśleniem bardziej sprawiedliwej polityki podatkowej i społecznej sprzyjającej równości, dostępowi do usług publicznych, godnej pracy i reformie systemu sądowego;

28. zwraca uwagę na znaczenie programów takich jak EUROsociAL, URB-AL i AL-INVEST, COPOLAD, a także programów na rzecz wzmocnienia dialogu politycznego i współpracy między Unią Europejską a krajami Ameryki Łacińskiej w celu utworzenia modeli zarządzania w zakresie migracji i polityki rozwojowej; uważa, że w ramach nowego instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju programy te powinny zostać wzmocnione, aby można było zbadać ich potencjał w kwestii współpracy trójstronnej;

29. wskazuje na to, że Unia Europejska powinna przeznaczyć niezbędne środki w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju na poprawę warunków życia dzieci oraz umożliwienie im pełnego rozwoju potencjału, zwłaszcza w rodzinie;

30. ponownie podkreśla znaczenie Forum spójności społecznej UE-Ameryka Łacińska jako przestrzeni politycznego dialogu międzyregionalnego w dziedzinie spójności społecznej i wzywa do jego wzmocnienia poprzez promowanie bardziej ambitnych mechanizmów i koordynacji współpracy w tej dziedzinie, a także do zapewnienia, by spójność społeczna w większym stopniu pojawiała się w porządku obrad forów międzynarodowych;

31. zauważa, że fundacja UE-Ameryka Łacińska i Karaiby może odegrać ważną rolę w koordynacji i wspieraniu działań oraz debat społeczeństwa obywatelskiego na temat roli międzynarodowej współpracy w promowaniu spójności społecznej w regionie;

Spójność polityki rozwojowej

32. przypomina znaczenie spójności polityki rozwojowej, o której mowa w art. 208 TFUE, dla likwidacji ubóstwa, promowania praw ekonomicznych i społecznych, ochrony środowiska, dobrego zarządzania oraz dla zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;

33. wzywa Komisję do zwiększenia widoczności swoich przedsięwzięć realizowanych w krajach Ameryki Łacińskiej oraz do uczynienia ich bardziej zrozumiałymi dla obywateli tych państw, a tym samym wykazania wartości dodanej współpracy z UE;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

34. wskazuje na to, że układy UE o stowarzyszeniu/umowy o wolnym handlu nie mogą być pod żadnym względem sprzeczne ze spójnością polityki na rzecz rozwoju; w związku z tym wzywa Komisję do dopilnowania tego, by potrzeby rozwojowe i obawy dotyczące rozwoju były odpowiednio uwzględnione w rozdziałach dotyczących handlu, takich jak usługi finansowe, zamówienia rządowe oraz prawa własności intelektualnej, oraz do zagwarantowania, przy pomocy skutecznego mechanizmu, spełnienia wspólnych norm w zakresie praw społecznych, praw pracy i praw środowiskowych w każdym trwającym procesie negocjacji lub w czasie jego przeglądu;
35. ubolewa nad tym, że we wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych nie zwraca się uwagi na strategiczny charakter stosunków z Ameryką Łacińską, pozbawiając dostępu do instrumentu sporą liczbę krajów w regionie, choć instrument ten jest niezbędny dla rozwoju regionu;
36. zwraca się do ESDZ i Komisji o połączenie wysiłków w celu utworzenia drogi do przyszłego, w pełni dopracowanego układu o stowarzyszeniu ze Wspólnotą Andyjską wspierającego wzrost gospodarczy i rozwój społeczny tworzących ją państw członkowskich oraz zgodnego z wartościami, zasadami i celami UE, które zawsze sprzyjały integracji Ameryki Łacińskiej;
37. wzywa UE do dopilnowania tego, by zasoby przeznaczone na rozwój nie zostały przekierowane na inne cele;
38. uważa, że zawarcie przez UE układu o stowarzyszeniu z państwami MERCOSURU mogłoby zwiększyć rozwój i zacieśnić współpracę między Ameryką Łacińską a Unią Europejską, jeżeli układ ten będzie oparty na zasadzie sprawiedliwego handlu, na poszanowaniu międzynarodowych norm pracy i norm środowiskowych oraz na zasadzie pewności prawa w zakresie inwestycji, a także jeżeli partnerzy będą się obdarzać zaufaniem;
39. podkreśla, że nowy instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju powinien wspierać proces regionalnej integracji; przypomina w związku z tym, że układy o stowarzyszeniu i wielostronne umowy handlowe mogą stanowić ważny bodziec dla rozwoju i integracji regionalnej, jeżeli będą właściwie ukierunkowane i będą uwzględniać brak symetrii, ale twierdzi, że brak spójności między poszczególnymi strategiami naraża na szwank cały ten proces; apeluje do UE o dopilnowanie, by wszelkie umowy dwustronne nie utrudniały procesu integracji Ameryki Łacińskiej; zauważa również, że spada ranga relacji międzyregionalnych na korzyść stosunków dwustronnych, a przejście na relacje dwustronne zwiększa rozdrobnienie i rywalizację w blokach regionalnych Ameryki Łacińskiej;
40. podkreśla potrzebę ustanowienia w delegacjach UE punktów kontaktowych do spraw spójności polityki rozwojowej oraz rozwoju mechanizmów nadzoru w tej dziedzinie;
41. podkreśla znaczenie, jakie dla Unii Europejskiej ma opracowanie polityki handlowej, która jest lepiej skoordynowana z polityką współpracy na rzecz rozwoju, tak aby również handel przyczyniał się do wspierania bardziej sprawiedliwych i równych standardów społecznych dzięki zawarciu w umowie o partnerstwie klauzul społecznych dotyczących przestrzegania praw człowieka;
42. podkreśla znaczenie większej spójności oficjalnej pomocy rozwojowej i uważa, że obecność UE i trzech krajów latynoamerykańskich w grupie G20 powinna przyczynić się do zbliżenia stanowisk, co pozwoli na wspólne wdrożenie spójności polityki rozwojowej;
43. przypomina o obowiązku przestrzegania zasady określonej w art. 208 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju oraz uniknięcia negatywnych skutków, jakie miałyby dla regionu wyłączenie 11 krajów z dwustronnej współpracy z UE oraz zlikwidowanie preferencji handlowych oferowanych w ramach systemu GSP Plus;
44. przypomina, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa decydującą rolę w umacnianiu demokracji oraz w określaniu, realizacji i kontroli polityki rozwojowej w Ameryce Łacińskiej; ubolewa nad tym, że w obecnych programach współpracy zwraca się niewiele uwagi na społeczeństwo obywatelskie i przydziela się na ten cel niewiele środków;
45. podkreśla, że zgodnie z koncepcją poczucia odpowiedzialności demokratycznej, należy wspierać wysiłki podejmowane przez parlamenty, władze lokalne i regionalne oraz społeczeństwo obywatelskie na rzecz określenia strategii rozwojowych, zobowiązać rządy do rozliczenia z wyników osiągniętych w przeszłości i uzyskiwanych wyników oraz do ich monitorowania i oceny; podkreśla przede wszystkim znaczenie umocnienia pozycji parlamentarzystów w Ameryce Łacińskiej poprzez zwiększenie ich roli w procesach decyzyjnych;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

46. wyraża zatem głębokie niezadowolenie w związku z tym, że w wynegocjowanym niedawno układzie o stowarzyszeniu i w umowie o wolnym handlu z państwami Ameryki Łacińskiej konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim są wyraźnie ograniczone do spraw dotyczących rozdziału poświęconego zrównoważonemu rozwojowi;

47. uważa, że wsparcie dla społeczeństwa obywatelskiego powinno w dalszym ciągu stanowić jeden z priorytetów przyszłego instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju; podkreśla, że wsparcie to powinno zostać uwzględnione w strategiach poszczególnych krajów i programach regionalnych, podkreślając w ten sposób jego rolę w walce z nierównością i korupcją oraz w nadzorze nad wykorzystaniem środków finansowych;

48. wzywa Komisję do udzielenia administracji parlamentów krajowych państw Ameryki Łacińskiej objętych regionalnymi programami strategicznymi większego wsparcia finansowego, technicznego i wsparcia w zakresie wiedzy fachowej w ramach regionalnych programów strategicznych w celu zwiększenia ich skuteczności, przejrzystości i rozliczalności, co ma zasadnicze znaczenie, jeżeli parlamenty mają odegrać należycie swoją rolę w demokratycznym procesie podejmowania decyzji;

49. przypomina, że w ust. 18 Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju wskazano, że: „UE będzie zwiększała swoje poparcie dla budowania zdolności podmiotów niepaństwowych w celu wzmacniania ich głosu w procesie rozwoju oraz wspierania dialogu politycznego, społecznego i gospodarczego”; wyraża ubolewanie z powodu tego, że zielona księga w sprawie zwiększenia skuteczności polityki rozwojowej UE w dużej mierze nie wyjaśnia, w jaki sposób zapewni się uczestnictwo i upodmiotowienie społeczeństwa obywatelskiego w przyszłej polityce współpracy na rzecz rozwoju UE;

50. apeluje do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych o zapewnienie jednolitości, spójności i efektywności działań zewnętrznych UE wobec Ameryki Łacińskiej zgodnie z Traktatem z Lizbony;

Przemoc i przestępczość

51. wyraża zaniepokojenie skutkami społecznymi wysokich wskaźników przestępczości i przemocy w regionie, zwłaszcza kobietobójstwa; uważa za konieczne określenie nowej, skuteczniejszej strategii, która będzie przeciwdziałać temu zjawisku oraz zlikwiduje jego przyczyny gospodarcze, społeczne i polityczne;

52. wzywa Komisję do zdecydowanego poparcia procedury konsultacji z zainteresowanymi społecznościami lokalnymi w przypadku projektów wydobywczych; ponownie podkreśla również w tym kontekście znaczenie dopilnowania tego, by opracowywano oddzielne sprawozdania dotyczące przemysłu wydobywczego dla poszczególnych krajów zgodnie z założeniami wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie rachunkowości i przejrzystości, które będą służyć ograniczeniu korupcji, przekupstwa i uchylania się od opodatkowania;

53. przypomina, że przestępczość i brak poczucia bezpieczeństwa ma znaczący wpływ na zaufanie obywateli do instytucji publicznych i demokratycznych, a także na ochronę praw człowieka;

54. przypomina, że jednym z priorytetowych celów działań zewnętrznych Unii jest zachęcanie do umacniania systemów demokratycznych i obrony praw człowieka na świecie, a w konsekwencji także w Ameryce Łacińskiej;

55. wyraża zaniepokojenie z powodu znacznej skali przemocy na tle płciowym, która występuje w regionie;

56. wzywa Komisję do nadania walce z bezkarnością priorytetu w ramach współpracy rozwojowej z Ameryką Łacińską oraz do opublikowania do końca 2012 r. komunikatu w tej sprawie, zawierającego rozdziały dotyczące współpracy sądowej, finansowej oraz wymiany informacji, a także ochrony ofiar przestępstw;

57. wyraża zaniepokojenie rosnącą skalą przemocy wobec kobiet; wzywa Komisję do precyzyjnego określenia obowiązków w ramach ESDZ oraz koordynowania w zainteresowanych państwach stosownych działań delegatur UE z działaniami ambasad państw członkowskich w tych krajach, tak aby oświadczenie w sprawie kobietobójstwa wydane przez wysoką przedstawiciel Catherine Ashton w czerwcu 2010 r. miało przełożenie na konkretne strategie polityczne, na które zostaną przeznaczone odpowiednie środki;

58. wzywa Komisję do udzielenia politycznego i finansowego wsparcia pracom nad problemem kobietobójstwa w ramach międzyamerykańskiego systemu ochrony praw człowieka oraz do przyczynienia się do wykonania jego orzeczeń;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

59. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do zasięgania opinii i wiedzy Parlamentu Europejskiego o prowadzonym dialogu na temat praw człowieka oraz nawiązywania współpracy w kontekście partnerstwa międzyregionalnego w poszukiwaniu środków zaradczych eliminujących kobietobójstwo i inne formy przemocy wobec kobiet;

60. zachęca Komisję do aktywnego udziału oraz regularnego poruszania tego tematu w dialogach politycznych, zwłaszcza tych dotyczących praw człowieka, oraz do zaoferowania współpracy w zakresie poszukiwania środków zaradczych służących zwalczaniu przemocy wobec kobiet i kobietobójstwa w kontekście partnerstwa międzyregionalnego;

Zmiana klimatu

61. wyraża zaniepokojenie wpływem zmiany klimatu na zrównoważony rozwój, ochronę różnorodności biologicznej, wylesianie oraz produkcję rolną w Ameryce Łacińskiej;

62. nalega, aby w ramach współpracy na rzecz rozwoju UE nie promowała ani nie wspierała produkcji agropaliw na dużą skalę z uwagi na jej niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe, wylesianie, dostęp do ziemi i środowisko;

63. wzywa władze lokalne państw Ameryki Łacińskiej, by poświęciły większą uwagę rosnącej liczbie inwestycji, które mogą szkodzić zrównoważonemu rozwojowi i ekosystemom danego kraju, zwłaszcza z uwagi na negatywne skutki zmiany klimatu;

64. przypomina, że zmiana klimatu oznacza dodatkowe obciążenie dla Ameryki Łacińskiej i że trzeba koniecznie finansować działania zwalczające, łączące i dostosowawcze;

65. wzywa do wspierania wymiany doświadczeń i informacji między UE i Ameryką Łacińską w ramach programu EUroCLIMA oraz współpracy Południe-Południe, zgodnie z ustaleniami poczynionymi w planie działań z Madrytu; zwraca uwagę na znaczenie edukacji dla zrównoważenia środowiskowego;

66. zauważa, że pomimo iż Ameryka Łacińska posiada 30 % światowych zasobów wodnych, dystrybucja wody w Ameryce Łacińskiej jest bardzo nieregularna i nierówna; wzywa Komisję do dalszego wspierania państw partnerskich w lepszym zarządzaniu dostawami wody i oczyszczaniem zasobów wodnych;

67. przypomina o zobowiązaniu przyjętym przez UE do przyczynienia się do wzmocnienia roli zrównoważonej energii jako jednego z czynników zrównoważonego rozwoju;

Sektor prywatny i infrastruktura

68. zauważa, że przewiduje się wzrost znaczenia we współpracy UE na rzecz rozwoju mechanizmów takich jak instrument inwestycyjny dla Ameryki Łacińskiej, którego priorytetem jest efektywność energetyczna, energia odnawialna, transport, ochrona różnorodności biologicznej i wsparcie dla MŚP; podkreśla jego ewentualne znaczenie w promowaniu integracji regionalnej i programów na rzecz zapewnienia konkurencyjności regionu na arenie międzynarodowej; podkreśla fakt, że społeczeństwo obywatelskie ma do odegrania główną i zasadniczą rolę w kontrolowaniu polityki rozwojowej, zauważa jednak, że w strukturze instrumentu inwestycyjnego dla Ameryki Łacińskiej nie przewidziano mechanizmu zapewniającego reprezentację i udział społeczeństwa obywatelskiego; wzywa w związku z tym Komisję do dopilnowania tego, by zagwarantowano uczestnictwo i przedstawicielstwo parlamentów i społeczeństwa obywatelskiego w celu zapewnienia skutecznego nadzoru i kontroli funduszy UE przeznaczanych na współpracę na rzecz rozwoju;

69. podkreśla potrzebę przeanalizowania dalszych doświadczeń z instrumentem inwestycyjnym dla Ameryki Łacińskiej oraz nalega, aby przyszłe projekty przed wdrożeniem obowiązkowo podlegały precyzyjnie określonym i przejrzystym mechanizmom nadzoru oraz aby były poddawane ekspertyzom dotyczącym skutków społecznych oraz skutków dla środowiska;

70. podkreśla znaczenie wspierania małych i średnich przedsiębiorstw ze względu na ich wkład w rozwój, wzrost gospodarczy w regionie oraz gospodarczą i społeczną konsolidację; zwraca uwagę na to, że MŚP są głównymi źródłami zatrudnienia; uważa, że konieczne jest również promowanie działań z zakresu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw ze strony europejskich partnerów w celu wspierania realizacji celów unijnej polityki wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

71. podkreśla pilną potrzebę wsparcia rozwoju infrastruktury w Ameryce Łacińskiej w celu utrzymania obecnej, wysokiej dynamiki wzrostu i stymulowania włączenia społecznego; zaleca stosowanie takich instrumentów jak Instrument Inwestycyjny dla Ameryki Łacińskiej (LAIF) w celu wspierania projektów na rzecz infrastruktury transportowej, energetycznej i telekomunikacyjnej w związku z tym, że aktualny poziom inwestycji krajów Ameryki Łacińskiej w tej dziedzinie jest o wiele niższy, niż to konieczne; przypomina, że wykorzystanie oficjalnej pomocy rozwojowej dla takich projektów musi być uzasadnione pod kątem ich wkładu w ograniczanie ubóstwa, promowanie spójności społecznej i zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych dla ludności;

72. nalega, aby Komisja opracowała jasne wytyczne dotyczące przejrzystego procesu podejmowania decyzji w sprawie wyboru projektów oraz aby dopilnowała zgodności z Konsensusem europejskim w sprawie polityki rozwoju, zasadą odpowiedzialności kraju oraz zobowiązaniem UE do cofnięcia pomocy;

73. podkreśla potrzebę ukierunkowania mechanizmów łączących pożyczki i dotacje na obszary takie jak lokalna i prowadzona na małą skalę produkcja energii oraz produkcja rolna, a także na MŚP i mikroprzedsiębiorstwa sektora prywatnego z krajów rozwijających się;

Zróżnicowana współpraca: badania naukowo-technologiczne

74. zwraca się o zacieśnienie współpracy z niektórymi krajami o średnich dochodach w dziedzinie nauki, technologii i innowacji, w ramach programu „Horyzont 2020”;

75. ufa, że zainicjowanie zacieśnionego dialogu na temat nauki, wyższego wykształcenia i szkolenia, technologii i innowacji przyczyni się do powstania europejsko-latynoamerykańskiego obszaru innowacji i wiedzy, a także pomoże zwiększyć konkurencyjność;

76. uważa, że należy promować czasową mobilność naukowców i wspierać uniwersytety oraz ośrodki badawcze w dziedzinach takich jak: zdrowie, bezpieczeństwo żywnościowe, badania morskie, energia odnawialna, przeciwdziałanie zmianie klimatu i dostosowanie do niej;

77. ponownie podkreśla, że Unia Europejska powinna w większym stopniu uwzględnić i lepiej wykorzystać wielką zaletę, jaką jest geostrategiczne położenie niektórych regionów najbardziej oddalonych znajdujących się w pobliżu Ameryki Łacińskiej;

78. zauważa, że wspieranie bieżących prac instytutów badawczych zajmujących się praktykami rolniczymi ma kluczowe znaczenie dla rozwoju kontynentu;

Promowanie współpracy regionalnej Południe-Południe i współpracy trójstronnej

79. zwraca się do Komisji o głębszą refleksję nad włączeniem współpracy Południe-Południe do strategii współpracy;

80. przypomina, że Ameryka Łacińska jest najbardziej aktywnym regionem na świecie w zakresie współpracy Południe-Południe, co wskazuje na istotną rolę krajów o średnim dochodzie jako promotorów integracji regionalnej i międzynarodowych celów rozwojowych;

81. przypomina, że Unia Europejska do tej pory nie posiada jasnej, strategicznej definicji partnerstwa Południe-Południe⁽¹⁾, która pozwoliłaby na opracowanie aktywniejszej polityki w tej dziedzinie; podkreśla potrzebę opracowania wskaźników pokazujących społeczne i ekonomiczne oddziaływanie różnych rodzajów współpracy Południe-Południe i współpracy trójstronnej;

82. podkreśla znaczenie wewnątrzregionalnej wymiany handlowej oraz współpracy trójstronnej i jej kluczowej roli w osiągnięciu MCR, likwidacji ubóstwa, promocji zatrudnienia i równości płci, edukacji, spójności społecznej, rolnictwie i zrównoważonym rozwoju;

83. uważa, że należy rozwijać inicjatywy współpracy międzyregionalnej, współpracy Południe-Południe oraz współpracy trójstronnej w takich dziedzinach jak nauka i badania, zrównoważony rozwój, środowisko, zmiana klimatu, energia, spójność społeczna, edukacja i zatrudnienie;

⁽¹⁾ Przypomina, że istnieją wytyczne w tej sprawie w stosunku do gospodarek wschodzących, ale podejście to jest nieco fragmentaryczne.

Wtorek, 12 czerwca 2012 r.

84. podkreśla konieczność poszerzenia dialogu politycznego UE-Ameryka Łacińska na różnych szczeblach, takich jak szczyty na szczeblu głów państw i Zgromadzenie Parlamentarne Eurolat, jako istotnych narzędzi osiągania konsensusu politycznego; apeluje o przedsięwzięcie środków w celu dopilnowania, aby zobowiązaniom politycznym podejmowanym na szczytach UE-Ameryka Łacińska towarzyszył przydział niezbędnych środków finansowych;

85. wzywa Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne oraz fundację UE – Ameryka Łacińska i Karaiby do nadania współpracy Południe-Południe oraz współpracy trójstronnej strategicznego znaczenia, na jakie zasługują, w ich programie prac;

86. uważa, że współpraca Południe-Południe i współpraca trójstronna powinny stanowić jeden z głównych tematów VII szczytu UE-Ameryka Łacińska i Karaiby w Chile i w ten sposób bezpośrednio łączyć się z wnioskami końcowymi ze szczytu w Madrycie;

*

* *

87. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich oraz wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, fundacji UE – Ameryka Łacińska i Karaiby, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Latynoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Wspólnoty Andyjskiej oraz Parlamentowi Mercosuru.

Wolontariat transgraniczny w UE

P7_TA(2012)0236

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie uznania i propagowania wolontariatu transgranicznego w UE (2011/2293(INI))

(2013/C 332 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 165, 166 i 214 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając decyzję nr 1719/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program „Młodzież w działaniu” na okres 2007–2013 ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1904/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą program „Europa dla Obywateli” na rzecz promowania aktywnego obywatelstwa europejskiego na lata 2007–2013 ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2010/37/WE z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie Europejskiego Roku Wolontariatu Propagującego Aktywność Obywatelską (rok 2011) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 32.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 17 z 22.1.2010, s. 43.